

[Stauning.]

der ganske anderledes kunde være en Styrkelse af det antisocialistiske Samarbejde. I en meget bemærkelsesværdig Trang til Selvudslettelse hedder det saaledes den 28. Februar i Hovedorganet, at Toldpolitikken i Realiteten ikke staaar paa Dagsordenen længere, og den 8. Marts erklærer Bladet sig enigt med det ærede Medlem Hr. Christmas Møller, som har erklæret, at Toldspørgsmaalet paa ny er sænket ned i sin naturlige Ubemærkethed.

Ja, saaledes handler det konservative Parti 15 Maaneder efter en Sejr, der blev vundet med Toldpolitik som Hovedpunkt paa Programmet. Konservatismens eneste virkelige Indsats i Valgkampen var Toldpolitik som Udtryk for Arbejdet for Erhvervslivets Genrejsning. De konservative Kæmper angreb Socialdemokratiet for den Erhvervspolitik, vi havde foreslaaet, som ikke indeholdt Told, det efter deres Mening eneste fornødne, og nu, kun 15 Maaneder efter, er den taget af Dagsordenen, er den paa ny sænket ned i den Ubemærkethed, hvor den hører hjemme. Valgagitationen var Kunst. Toldspørgsmaalets naturlige Leje — det erkender jeg — er Ubemærkethedens Dyb, men det konservative Parti lod ikke dette Spørgsmaal hvile i Dybet, hvor det hørte hjemme, det gjorde det til det eneste store Samlingstegn, hvorunder Konservatismen gik frem. Vi har i disse 15 Maaneder bidraget til den Opklaring, som vel maa være tiltalende ogsaa for den højtærede Regering, vi har bidraget til at faa opklaret, i hvilken Grad Agitationen var Kunst, og hvor stærkt man nu har maattet vise, at Toldspørgsmaalet i dette Land faktisk ikke eksisterer, saaledes som Agitationen gik fra Konservatismens Side. Vi var rede til en praktisk Politik, men denne Kendsgerning bragte den konservative Hær paa Flugt, paa Flugt fra selve Valgprogrammet, som gav den store Sejr. Det er for os særdeles tilfredsstillende at være naaet saa vidt, Aars Toldhyklery er overstaaet, sænket ned i Dybet, og det vilde jo være godt, om det konservative Parti ikke blot i Øjeblikket vilde lade Gespenstet være dernelde i Dybet, men vilde unnlade ogsaa i Fremtiden at trække det frem af Ubemærketheden. Jeg ved ikke, i hvor høj Grad der er Enighed derom. Det ærede Medlem Hr. Grathwohl forsikrede for nylig paa et Møde, at hans Interesse for Tolderhvervspolitikken var lige levende, og det ærede Medlem Hr. H. F. Ulrichsen, som talte i Fredags, tror ogsaa fremdeles, at Sagen er stor og vigtig og egnet til Forhandling. Begge de

ærede Medlemmer maa nu aabenbart vide, hvordan deres Partis virkelige Stilling er hertil. Den konservative Ordfører betroede os det ved Sagens anden Behandling. Han betroede os, at selvfølgelig skal Sagen op igen i næste Rigsdagssamling, uagtet den paa ny er sænket ned i Ubemærkethed; uagtet den er taget af Dagsordenen af Hovedorganet, skal den op igen i næste Rigsdagssamling. Den er for de Konservative som en Erindring fra svundne Tider, noget, de ikke rigtig kan forlige sig med at skille sig fra. Den kommer frem ved visse Lejligheder. Men til daglig henligger den i Ubemærkethed, og den maa aldrig, endelig aldrig blive andet end den kære Erindring, som ikke føres fra Relikvieskrinet ud i det virkelige Liv.

Men der er alligevel endnu en Revle. Jeg ved ikke, om den højtærede Statsminister i Dag vil gentage sin Tale fra den 12. November. Jeg maa jo formode det. Eller er den højtærede Statsminister i disse Maaneder blevet rede til at optage nye, saglige Overvejelser af Tingene, saaledes som han har gjort det nogle Gange før? Jeg haaber, at vi faar Lejlighed til at se Ministeren og høre hans alvorlige Ord om denne overmaade urovækkende Politik, som de Konservative fører an i; for der er virkelig Trang til et ministerielt Ord, ogsaa set fra Ministeriets eget Stade. Thi ligesom det er 15 Maaneder siden, Konservatismen vandt sin Sejr paa dette Toldprogram, som nu er sænket ned i Ubemærkethedens Dyb, saaledes er det ogsaa 15 Maaneder siden, den højtærede Statsminister erklærede, at Ministeriet ansaa det som sin Hovedopgave at modvirke den tilstedeværende Erhvervs-krise med den dertil knyttede overordentlig store Arbejdsløshed. Vi kom aldrig længere end til denne Tale. Denne Tale blev holdt for 15 Maaneder siden, og vi kom aldrig et Skridt bort fra denne Tale; Ministeren talte stadig i Løbet af de 15 Maaneder, men han handlede aldrig i denne Tid i denne Sag, handlede aldrig overfor Krisen, overfor Arbejdsløsheden. Vi har i Dag ca. 72 000 arbejdsløse. Det er den tredie Vinter med et saadant Tal af arbejdsløse i uafbrudt Række. Og vi har Somrene igennem haft et overvældende stort Tal i Forhold til Aars-tiden. Med 72 000 i Dag har vi Udsigt til at have 50 000 ved Midsommertid. Ministeriet er kørt fast. Talen om, at man vil betragte Afhjælpning af Krisen og Arbejds-løsheden som en Hovedopgave, har ikke hjulpet det mindste. Venstre har ikke ydet nogen som helst virkelig Indsats. Venstre har endnu ikke antydet, hvilke Forslag af